

MACHEUR

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații execută machiaje corectoare, transformaționale, de subliniere a anumitor trăsături sau pentru a crea efecte speciale diverșilor clienți atât din cadrul teatrului și televiziunii cât și diferiților clienți

Cod COR: 245 509

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Asigură igiena instrumentelor utilizate pentru machiere pentru a evita răspândirea bolilor transmisibile prin contact cu pielea;
- Identifică particularitățile fizice ale clientului, precum defecte și tipul de piele al persoanelor pe care le machiază pentru a se asigura că machiajul va produce efectul dorit de client și nu va produce erupții și iritații;
- Curăță și tonificază pielea pentru a o pregăti pentru machiere;
- Prepară soluțiile și amestecurile de substanțe conform indicațiilor producătorilor, pentru a obține efectele și culorile dorite;
- Aplică machiaj pentru a sublinia, a corecta, camufla trăsături, sau pentru a modifica înfățișarea clienților;
- Alege fardurile potrivite pentru machiaj;
- Efectuează machiajele prin aplicarea fondului de ten, fardează ochii, obrații, buzele;
- Pensează sprâncene, modifică forma acestora, aplică gene false, vopsește gene și sprâncene;
- Fixează machiajul prin tehnici și metode corespunzătoare;
- Se consultă cu specialiști de film sau teatru sau cu actori pentru a înțelege efectele estetice dorite;
- Examinează schițe, fotografii și modele din ghips pentru a obține imaginea dorită a personajului;
- Aplică proteze și machiaj pentru a crea trăsături speciale precum cicatrici, îmbătrânire sau boală;

- Schimbă machiajul actorilor din timpul producțiilor sau reprezentațiilor dacă este necesar.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Majoritatea activităților se desfășoară în spațiu protejat

B₂. Mediul socio-organizațional

- De obicei munca se desfășoară după un orar fix însă în unele locuri de muncă (ex. televiziune, teatru, operă) orarul de muncă variază în funcție de reprezentații și turnee
- Munca presupune interacțiuni interpersonale frecvente
- Cele mai multe sarcini sunt structurate și executate sub presiunea timpului

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu sunt relevante

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii medii (studii liceale de specialitate)
- Nivel de calificare: N4

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumita unealta.

Cunoștințe referitoare la:

- Arte frumoase
- Servicii clienți și personal
- Design
- Producție și procesare
- Istorie artei

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi de gestionarea resurselor
- Deprinderi sociale

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare			X		
2. Aptitudinea verbală			X		
3. Aptitudinea numerică		X			
4. Aptitudinea spațială				X	
5. Aptitudinea de percepție a formei					X
6. Abilități funcționărești		X			
7. Rapiditatea în reacții			X		
8. Capacitatea decizională			X		

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală
- Dexteritatea degetelor
- Viteza mișcării mâinii, a încheieturilor și a degetelor

Aptitudini senzoriale

- Percepție tridimensională
- Acuitate vizuală
- Discriminare cromatică

Aptitudini fizice

- Rezistență fizică

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

A R Î (Artistic, Realist, Întreprinzător)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Creativitate în muncă
- Folosirea unor abilități individuale
- Stabilitatea locului de muncă
- Realizare personală
- Munca în echipă

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre acțiune, conștiincioasă și serioasă, riguroasă în realizarea sarcinilor. De asemenea, manifestă atracție pentru activități creative, nestructurate, artistice. Are nevoie de experimentare continuă.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor)

- Stagnare

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(1,5 - 2) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor

- Coafor
- Cosmetician
- Peruchier
- Frizer
- Tatuator